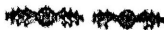

«ΣΤΡΟΦΕΣ»

Ποιήματα Χρ. Βαρλέντη

Κομψός είναι ο μικρός ποιητικός τόμος που εξέδωκεν ο κ. Χρ. Βαρλέντης και εις τὸν ὁποῖον προτάσσει ἐν ἤδη προλόγου ὀλίγας λέξεις ὁ κ. Ψυχάρης γεμῆτες ἀπὸ βαθύτατα ἐννοιῶν καὶ ἀπὸ ποίει. Καὶ τελειώνει τὸν πρόλογο του μετὰ τίς ἀκόλουθες λέξεις. «Τὸ τραγοῦδι τ' ἀληθινὸ ἐγὼ τὸ ξέρω. Εἶνε τὸ τραγοῦδι τῆς καρδιᾶς μαζί καὶ τοῦ νοῦ. Μὴ βλέπεις ποῦ εἶμαι πεζογράφος. Ἔχει καὶ ὁ πεζογράφος τὴν φαντασίαν του, ἔχει καὶ τὴν ποίησιν του ὅσο λογικὴ καὶ ἂν εἶνε, ὅσο ψυχολόγησας ὅσο ξεδιαλύστρα κιᾶν τὰς θαρρεῖς. Ἀψηλὰ πετάει καὶ αὐτὴ ἅμα πρέπει. Καὶ πρέπει ἀπὸ ἀψηλὰ βρίσκεται ἡ ἀλήθεια. Βρίσκεται ἀπὸ πάνω ἀπὸ τὸ μικρό μας τὸ ἐγὼ, ἀπὸ τὸ μπόσικο τὸ φιλότιμο, ἀπὸ τὴν ζούλια, τὴν ψερτιά τὰς βρυσίδας καὶ τοὺς πολέμους. Βρίσκεται ἔς τὴν ἀφιλοκέρδη μελέτη τοῦ καλοῦ, τοῦ ὠραίου καὶ τοῦ δίκιου, ὅταν ἔχεις τὸν πόθο νὰ διῆς τὴν ἀλήθειαν, χωρὶς πάθος, χωρὶς ὄφελος γιὰ σένα μετὰ μίνην τὴν ἀνταμοιβήν σου χάρηκες τὸ πρόσωπο τῆς. Τότες τὴν καταλαβαίνεις συνάμει καὶ τὴν ἀγαπᾶς. Καὶ ἀμέσως γίνεται τὸ τραγοῦδι τ' ἀληθινὸ ποῦ γυρᾶεις, τὸ τραγοῦδι ποῦ τὸ τραγοῦδοῦναι μαζί ὁ νοῦς καὶ ἡ καρδιά.

Ἐπισημειώσαν κριτικὴν σελίδα ἀπὸ αὐτῆν τοῦ κ. Ψυχάρη, δὲν πιστεύωμεν ὅτι ἠδύνατο νὰ ἐπιζηῖ ὁ κ. Βαρλέντης διὰ τὸ κομψὸν ποιητικὸν του τομίδιον οἱ «Στροφές».

ΤΟ ΘΕΑΤΡΟΝ ΤΟΥ ΜΑΙΤΕΡΛΙΧ

Αἱ Ἀθῆναι ἐφιλοξένησαν πρὸ ἡμερῶν τὴν Οἴκσον τοῦ φημισμένου Βέλγου ποιητοῦ Μαιτερλικίου Μαιτερλικίου. Ἡ Μόννα-Βίννα, ἡ «Ἀγκλαβζίνη καὶ ἡ Σελιζέτ», καὶ ἡ Ζουκζέλα, δραματικὰ ἔργα τὰ ὁποῖα ἤγειραν τόσον θόρυβον εἰς τὸν φιλολογικὸν κόσμον τῆς Εὐρώπης διὰ τὴν μυστηριώδη τέχνην των παρεστάθησαν καὶ ἀπὸ τῆς σκηῆς τοῦ Βασιλικοῦ Θεάτρου. Τὸ κῆλος τῶν ἔργων τούτων εἶνε ἀνιμφισβήτητον δὲν κατανοήθη τελείως παρ' ὅλων τῶν θεατῶν μὴ ἐκ τῶν προτέρων παρασκευασμένων εἰς τὴν ἀντίληψιν μιᾶς τέχνης τόσον λεπτῆς καὶ μιᾶς φιλοσοφίας περισσότερον λεπτοτέρας καὶ ἀβρᾶς.

Καὶ εἰς τὰ τρία ταῦτα ἔργα τὸ κυριαρχεῖν αἰσθητικὸν εἶνε ὁ ἔρωτας. Ὁ ποιητὴς μετὰ τὴν δυνατὴν ψυχολογίαν του ἐπὶ τῶν ἀνθρωπίνων κινήσεων ἠθέλησε νὰ παρουσιάσῃ ὅτι μεταξὺ τῶν δύο μεγάλων δυνάμεων τῆς ἀνθρωπίνης ζωῆς, τοῦ θανάτου καὶ τοῦ ἔρωτος, ἡ ἐρωτικὴ δύναμις εἶνε ἡ αἰωνία ζωὴ, ἡ δύναμις ἡ ἀίσιπος νικηφόρος μέσα εἰς τὴν ἀνθρώπινον αἰωνιότητά.

Ἐπὶ τὴν ἔποψιν τῆς μορφῆς ἀνιμφισβήτητος τὰ ἔργα τοῦ Μαιτερλικίου δὲν προσεγγίζουν εἰς τὴν τελειότητα, διότι ὁ ποιητὴς των κατεχόμενος ἀπὸ τὸ μυστήριον τοῦ ἐσωτερικοῦ κόσμου μετὰ ὅλην τὴν διαιρητικὴν τῶν πράξεων του ἀνδιάρηται ὀλιγώτερον αὐτῆς τοῦλάχιστον φαινομενικῶς. Ἀλλ' ἂν τὰ ἔργα τοῦ ποιητοῦ τῆς «Ζουκζέλας», δὲν φέρουν τὸν τύπον τοῦ Ἑλληνολατινικοῦ πνεύματος εἶνε περιβιβλημένα ὅμως μετὰ ὅλην τὴν θέλγησιν τῆς φλαμανδικῆς οὐρανοῦ καὶ μετὰ ὅλην τὴν ἐκπληξὴν τὴν ὁποῖαν ὀδοῦν καὶ ἀκταὶ τῆς Νορβηγίας, καὶ ἡ θέα τῶν φιδῶν.

Ἡ κ. Γεωργία Λεμπλάν-Μαιτερλικίου εἰς τὰ ἔργα τοῦ συζύγου τῆς ἔδωκε Ουλαστὴν ἐρμηνείαν καὶ ἰδίως εἰς τὴν Μινὸν Βήνα, ὅπου εἶχε στιγμὰς πράγματι ὑπερόχους μετὰ τὰς ἐξαιτίας στάσεις τῆς Αὐστριακῆς ὁ ἴσος τῆς φωνῆς τῆς τὴν ἀδικεῖ, καὶ ὅστις σθόνεται μετὰ εἰς τὴν ἁρμονίαν τῶν γραμμῶν τοῦ σώματος τῆς καὶ τὴν μετρημένην τραγικότητα τῆς ψυχῆς τῆς.